

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́мні і Адміністра́ція
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК ХСІ. 103. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО-ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЧЕРВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 1, 1984 No. 103. VOL. ХСІ.

Смерть О. Тихого — результат існуючих жорстокостей в СССР

Вашингтон. — Державний департамент З'єднаних Штатів Америки подав інформацію про смерть українського активіста-дисидента Олександра Тихого, яка набула в концентраційному таборі СССР, як «результат існуючих в СРСР жорстокостей у відношенні режиму до політичних в'язнів», хоча офіційні речники цієї комуністсько-московської імперії заперечують це, як також заперечують самий факт існування політичних в'язнів в їхній країні.

Речник Державного департаменту Ален Ромберг повідомив кореспондентів офіційно, що український активіст і захисник прав людини, помер цього місяця в наслідок хвороби улькеса та інших недомогань, які постанали в наслідок жахливих умов в совєтських концтаборах.

Смерть О. Тихого, — заявив А. Ромберг, — повинна ще раз послужити нагадуванням про те, що совєтський уряд не забезпечує навіть елементарних прав для своїх громадян, особливо для засуджених політичних в'язнів.

О. Тихий, 57-річний активіст, був арештований органами КГБ в лютому 1977 року, три місяці після оформлення Української Гельсінської Групи, у якій він був активним членом. Його засудили тоді на 10 років ув'язнення і висилили у «віддалені райони СССР».

А. Ромберг пригадав при суттємі кореспондентам також незвідну долю академіка Андрія Сахарова і його дружини Єлени Бонієр, які проголосили голодівку у зв'язку з чим стан їхнього здоров'я дуже погіршився.

Про смерть О. Тихого говорив в Палаті Репрезентантів також конгресмен Данте Фассел, демократ з Флориди, голова Комісії безпеки і співробітництва в Європі і групи нагляд за виконанням Гельсінських Угод, учасник багатьох міжнародних конференцій і об'єднань Гельсінських груп в СССР, в тому числі української, членом якої був О. Тихий.

Про смерть О. Тихого говорив в Палаті Репрезентантів також конгресмен Данте Рассел, демократ з Флориди, голова Комісії безпеки і співробітництва в Європі і групи нагляд за виконанням Гельсінських Угод, учасник багатьох міжнародних конференцій і об'єднань Гельсінських груп в СССР, в тому числі української, членом якої був О. Тихий.

Плянується науковий конгрес з нагоди 1000-ліття хрищення України

Кент, Огайо (ПС НР). — У зв'язку з численними запитаннями від українських наукових установ і громадянства в справі підготовки загальноукраїнського наукового конгресу з нагоди відзначення 1000-ліття хрищення України, Президія Наукової Ради при СКВУ подає до відома що:

* Наукова Рада при СКВУ, як світова надбудова українських наукових установ і репрезентант українського наукового життя у вільному світі, уважає, що здійснення українського наукового конгресу належить до головних завдань Наукової Ради у тісній співпраці з українськими науковими установами. Це також відноситься до планування відповідних наукових публікацій з нагоди 1000-ліття хрищення України;

* У зв'язку з організацією такого конгресу, Президія Наукової Ради стоїть у зв'язку з тимчасовим організаційним комітетом для підготовки Конгресу Української Науки у 1000-ліття хрищення в Україні, початки якого сягають до 1980 року, коли то за ініціативою Українського Вільного Університету і Європейського НТШ видвигнуто питання влаштування наукового конгресу. Тепер до вищезгаданого тіла — асоціація українських університетських професорів, Наукове Товариство ім. Шевченка в Європі (ініціатор), Український Вільний Університет (ініціатор), Свято-Софійська Православна Семінарія у Бавнд Бруку, Коледж ім. св. Андрія у Вінніпегу, Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді, Українське Богословське Наукове Товариство, Український Католицький Університет в Римі, Українська Вільна Академія Наук у Канаді і Українське Історичне Товариство. Можна надіятися, що й інші українські наукові установи приступлять до співпраці в підготовчому комітеті, який вже тепер має широку науково-організаційну базу;

* Ініціатори вищезгаданого комітету висловили побажання, щоб Наукова Рада при СКВУ стала координаційним чинником в підготові наукового конгресу і тим самим допомогла (Продовження на ст. 4)

В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕІ ВІДКРИТО ВИСТАВКУ ПРО ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ В АМЕРИЦІ

Нью-Йорк (УМ). — Понад три роки пішло на підготовку виставки «Історія української імміграції в Америці — збереження культурної спадщини», що відкрилась в Українському Музеї в неділю, 20-го травня ц. р.

Напередодні, в суботу, біля 200 членів громадської організації «Український Музей» і гості-американці прийшли на урочисте відкриття виставки.

Відкриваючи виставку, голова Управи «Українського Музею» д-р Богдан Цимбалістий відзначив величезну роботу багатьох людей, вкладених в підготовку виставки, для якої зібрано понад півтори тисячі фотографій, з яких пізніше відібрано найхарактерніші експонати для виставки.

Д-р Цимбалістий висловив подяку численним людям, що надіслали фотографії, деякі з 1890-их років, також подякував українським установам, що дозволили співробітникам Українського Музею вибрати та позичити деякі фотографії з їхніх архівів.

Промовець привітав присутніх у залі шістьох членів

Нью-Йорк (О.К.). — Після трьох днів неспинних нарад, понад 200 делегатів Союзу Українок Америки, що з'їхалися сюди на свою XX Конвенцію, перебрали в понеділок 28-го травня, оплесками на голову цієї 4,000-членної організації м-р Івану Роканковську.

До Головної управи СУА увійшли також члени: Марія Томорут — перша заступниця голови, Марта Данилюк — друга заступниця голови, відповідальна за організаційні справи, Лідія Гладка — третя заступниця голови, відповідальна за культурно-освітні справи, Марта Богачевська-Хом'як — четверта заступниця голови, відповідальна за зв'язки; протоколярним секретарем обрано Галю Мельничук, кореспонденткою в українській мові — Марію Савчак і в англійській мові Розалію Полчі; касиром обрано Олександрю Кіришак, а фінансовою референткою Івану Ратич; до Головної управи увійшли також дві вільні члени — Ірина Куровицька і Марія Радювич, та референтки для поодиноких ділянок: музейно-мистецької — Любов Волинська, виховної — Лідія Бойко, суспільної опіки — Лідія Черник, стипендіальної — Анна Кравчук і пресової — Анна Максимович. Контрольну комісію очолює Теодозія Савицька, а членами обрано Ірину Кіндрачук і Євгенію Новаківську, та на заступництво Ольгу Літєнко і Лесю Гой.

Запропонований склад Головної управи проголосили голова Номінаційної комісії Лідія Колодич і присутні делегати прийняли його одностайно. Вибір попередила широка дискусія над поправками до статуту, схваленням яких змінено саме склад Головної управи, даючи трьом заступницям голови окремі ділянки праці. Присутні делегати вдовольнили складом нової Управи відповіли зокрема сердечне «Многолітвє» голові І. Роканковській, яка погодилася ще раз очолити організацію і

Після звітів фінансової і Контрольної комісії переведено коротку дискусію та ухвалено абсолютною устатуючою Головної управи.

Спільний полуденок в суботу, 26-го травня, мав внутрішньо-організаційний характер, та провадила ним секретарка Головної Управи Аня Дидик. Тут учасниці Конвенції були гостями Округу Нью-Йорк, від якої вітали їх голова Лідія Магун, яка в доказ лояльності членкинь СУА вручила І. Роканковській китичку квітів, а голови Округу СУА зайняли місце при почесному столі.

В часі полуденка наділено почесним членством в СУА трьох вільних заслужених членок, а це поетеса Наталія Лівницька-Холодна за її працю при редактуванні «Нашого Життя» і при виданні книжки Олени Косач-Кривинюк про Лесю Українку, Любов Дражевську за поміч у виданні цієї ж книжки та за численні публікації для Українського Музею, і Ольга Мусакевську за її довголітню жертвенну працю на різних постах в СУА.

Зворушені почесні членкині, під оплески присутніх лякували за це відзначення, а Н. Лівницька-Холодна відчитала при тому декілька віршів із збірки «Сім літєр». Відтак Ольга Гнатейко, голова Комісії відзначень, враз із головою І. Роканковською вручила окреме відзначення 15 найкращим відділам СУА, з яких на першому місці стану 47-й Відділ з Рокестеру. Окреме призначення висловлено 21 відділам СУА, які ведуть тепер світлики для дітей.

Пополуднева сесія в суботу, 26-го травня ц.р., була присвячена доповідям д-р Марти Богачевської-Хом'як на тему «Українська жінка вчора і сьогодні» та д-р Іванни Ратич «Фінанси СУА», а на закінчення відбувся панель про Український Музей та його майбутнє, яким провадила Любов Волинська. У вечірніх годинах учасниці Конвенції віддали фотографічні виставки спадщини в Українському Музеї та були гостями Округу Нью-Джерсі на перекладі в домі Головної Управи СУА.

Після вислухання раннім ранком Богослужби в українських церквах в неділю, 27-го травня, учасниці Конвенції вже о год. 9-й зібралися на двох комісіях, що проходили рівночасно до год. 11-ої, а це членства.

(Закінчення на стор. 4)

В БЕРУТІ АМЕРИКАНСЬКІ члени амбасди, які також інші там живучі громадяни ЗСА, планують перенестися в цілості до східної частини міста, яка в більшості має християнське населення, щоб в цей спосіб запобігти погрозам та атакам на американців зі сторони мусульманського населення у західному Бейруті.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР КИТАЮ Джао Джіанг є тепер у поїзді до шістьох країн Західної Європи, щоб затіснити зв'язки так політичні, як і торговельні. Він вперше відвідає Францію, Бельгію, Швецію, Норвегію, Данію та Італію, шукаючи з тими країнами кращих відносин та в надії, що ті країни будуть зацікавлені в інвестицій гроша в Китаю. Причиною поїздки є також будвельні плани в Китаю, з нуклеарними побутовими та копальними ропи, в яких є зацікавлені західні держави.

ЗАХІДНІ ЖУРНАЛІСТИ інформують, що ще в квітні у Ленінграді невідомі особники побили в одному ресторані американського дипломата. Нападниками були совєтські громадяни, але причини того випадку досі не вивчено.

Оліс Бердник said to recant.

Borys Antonenko-Davydovych is dead.

UACC position paper on UCCA.

UNA forum, Panorama, Russification, Book notes, plus all our regular features.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, June 3:

У ФРАНЦІЇ ЗАКІНЧИЛАСЯ 43-тя з черги французько-німецька конференція, на якій велику контрверсію викликало бажання німецького уряду брати участь у відзначуванні 40-річчя висадки альянських військ на бережжя Франції. Бажання учасні президента Західної Німеччини Гельмута Коля у святкуванні 6-го червня ц.р. викликало протест частини ветеранів Другої світової війни. З того приводу президент Франсуа Міттеран запропонував окреме вшанування поляглих в обидвох світових війнах воїнів, з участю німецьких представників, на вересень ц.р.

В ЧАСІ ВІДВІДИН австралійського міністра закордонних справ Билла Гайдена у Москві він висунув питання про долю Андрія Сахарова. У відповідь Андрій Громико заявив, що його уряд не піддається натискові західних держав відносно покращання долі того широко відомого дисидента та його дружини Єлени Бонієр.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ інформують з Афганістану, що там у травні повстанці зістріли совєтський гелікоптер, в якому був совєтський генерал. Разом з ним загинуло чотири члени залоги гелікоптера, що був на інспекційній поїздки в долині Андараб, де постійно ідуть бої.

У ВИСЛІД ВИБОРІВ у ЄГИПТІ партія президента Госні Мубарака здобула 391 місце у парламенті на всіх 448. Не зважаючи на таку велику кількість голосів опозиція радіє своїм успіхом здобувши 57 місць, найбільшу кількість від часу коли в 1952 році військовий переворот закінчив монархістичний устрій у Єгипті.

У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ відбулися бійки поміж страйкуючими вуглекопами і поліцією, в наслідок яких арештовано понад 80 осіб, а 64 особи були поранені, в тому багато поліціянтів. Страйк вуглекопів триває вже третій місяць.

В БЕЙРУТІ АМЕРИКАНСЬКІ члени амбасди, які також інші там живучі громадяни ЗСА, планують перенестися в цілості до східної частини міста, яка в більшості має християнське населення, щоб в цей спосіб запобігти погрозам та атакам на американців зі сторони мусульманського населення у західному Бейруті.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР КИТАЮ Джао Джіанг є тепер у поїзді до шістьох країн Західної Європи, щоб затіснити зв'язки так політичні, як і торговельні. Він вперше відвідає Францію, Бельгію, Швецію, Норвегію, Данію та Італію, шукаючи з тими країнами кращих відносин та в надії, що ті країни будуть зацікавлені в інвестицій гроша в Китаю. Причиною поїздки є також будвельні плани в Китаю, з нуклеарними побутовими та копальними ропи, в яких є зацікавлені західні держави.

ЗАХІДНІ ЖУРНАЛІСТИ інформують, що ще в квітні у Ленінграді невідомі особники побили в одному ресторані американського дипломата. Нападниками були совєтські громадяни, але причини того випадку досі не вивчено.

XX КОНВЕНЦІЯ СУА ПРОЙШЛА З УСПІХОМ

МГР І. РОКАНКОВСЬКА ПЕРЕОБРАНА НА ГОЛОВУ

Нью-Йорк (О.К.). — Після трьох днів неспинних нарад, понад 200 делегатів Союзу Українок Америки, що з'їхалися сюди на свою XX Конвенцію, перебрали в понеділок 28-го травня, оплесками на голову цієї 4,000-членної організації м-р Івану Роканковську.

До Головної управи СУА увійшли також члени: Марія Томорут — перша заступниця голови, Марта Данилюк — друга заступниця голови, відповідальна за організаційні справи, Лідія Гладка — третя заступниця голови, відповідальна за культурно-освітні справи, Марта Богачевська-Хом'як — четверта заступниця голови, відповідальна за зв'язки; протоколярним секретарем обрано Галю Мельничук, кореспонденткою в українській мові — Марію Савчак і в англійській мові Розалію Полчі; касиром обрано Олександрю Кіришак, а фінансовою референткою Івану Ратич; до Головної управи увійшли також дві вільні члени — Ірина Куровицька і Марія Радювич, та референтки для поодиноких ділянок: музейно-мистецької — Любов Волинська, виховної — Лідія Бойко, суспільної опіки — Лідія Черник, стипендіальної — Анна Кравчук і пресової — Анна Максимович. Контрольну комісію очолює Теодозія Савицька, а членами обрано Ірину Кіндрачук і Євгенію Новаківську, та на заступництво Ольгу Літєнко і Лесю Гой.

Запропонований склад Головної управи проголосили голова Номінаційної комісії Лідія Колодич і присутні делегати прийняли його одностайно. Вибір попередила широка дискусія над поправками до статуту, схваленням яких змінено саме склад Головної управи, даючи трьом заступницям голови окремі ділянки праці. Присутні делегати вдовольнили складом нової Управи відповіли зокрема сердечне «Многолітвє» голові І. Роканковській, яка погодилася ще раз очолити організацію і

Після звітів фінансової і Контрольної комісії переведено коротку дискусію та ухвалено абсолютною устатуючою Головної управи.

Спільний полуденок в суботу, 26-го травня, мав внутрішньо-організаційний характер, та провадила ним секретарка Головної Управи Аня Дидик. Тут учасниці Конвенції були гостями Округу Нью-Йорк, від якої вітали їх голова Лідія Магун, яка в доказ лояльності членкинь СУА вручила І. Роканковській китичку квітів, а голови Округу СУА зайняли місце при почесному столі.

В часі полуденка наділено почесним членством в СУА трьох вільних заслужених членок, а це поетеса Наталія Лівницька-Холодна за її працю при редактуванні «Нашого Життя» і при виданні книжки Олени Косач-Кривинюк про Лесю Українку, Любов Дражевську за поміч у виданні цієї ж книжки та за численні публікації для Українського Музею, і Ольга Мусакевську за її довголітню жертвенну працю на різних постах в СУА.

Зворушені почесні членкині, під оплески присутніх лякували за це відзначення, а Н. Лівницька-Холодна відчитала при тому декілька віршів із збірки «Сім літєр». Відтак Ольга Гнатейко, голова Комісії відзначень, враз із головою І. Роканковською вручила окреме відзначення 15 найкращим відділам СУА, з яких на першому місці стану 47-й Відділ з Рокестеру. Окреме призначення висловлено 21 відділам СУА, які ведуть тепер світлики для дітей.

Пополуднева сесія в суботу, 26-го травня ц.р., була присвячена доповідям д-р Марти Богачевської-Хом'як на тему «Українська жінка вчора і сьогодні» та д-р Іванни Ратич «Фінанси СУА», а на закінчення відбувся панель про Український Музей та його майбутнє, яким провадила Любов Волинська. У вечірніх годинах учасниці Конвенції віддали фотографічні виставки спадщини в Українському Музеї та були гостями Округу Нью-Джерсі на перекладі в домі Головної Управи СУА.

Після вислухання раннім ранком Богослужби в українських церквах в неділю, 27-го травня, учасниці Конвенції вже о год. 9-й зібралися на двох комісіях, що проходили рівночасно до год. 11-ої, а це членства.

(Закінчення на стор. 4)

В БЕРУТІ АМЕРИКАНСЬКІ члени амбасди, які також інші там живучі громадяни ЗСА, планують перенестися в цілості до східної частини міста, яка в більшості має християнське населення, щоб в цей спосіб запобігти погрозам та атакам на американців зі сторони мусульманського населення у західному Бейруті.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР КИТАЮ Джао Джіанг є тепер у поїзді до шістьох країн Західної Європи, щоб затіснити зв'язки так політичні, як і торговельні. Він вперше відвідає Францію, Бельгію, Швецію, Норвегію, Данію та Італію, шукаючи з тими країнами кращих відносин та в надії, що ті країни будуть зацікавлені в інвестицій гроша в Китаю. Причиною поїздки є також будвельні плани в Китаю, з нуклеарними побутовими та копальними ропи, в яких є зацікавлені західні держави.

ЗАХІДНІ ЖУРНАЛІСТИ інформують, що ще в квітні у Ленінграді невідомі особники побили в одному ресторані американського дипломата. Нападниками були совєтські громадяни, але причини того випадку досі не вивчено.

Оліс Бердник said to recant.

Borys Antonenko-Davydovych is dead.

UACC position paper on UCCA.

UNA forum, Panorama, Russification, Book notes, plus all our regular features.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, June 3:

У ФРАНЦІЇ ЗАКІНЧИЛАСЯ 43-тя з черги французько-німецька конференція, на якій велику контрверсію викликало бажання німецького уряду брати участь у відзначуванні 40-річчя висадки альянських військ на бережжя Франції. Бажання учасні президента Західної Німеччини Гельмута Коля у святкуванні 6-го червня ц.р. викликало протест частини ветеранів Другої світової війни. З того приводу президент Франсуа Міттеран запропонував окреме вшанування поляглих в обидвох світових війнах воїнів, з участю німецьких представників, на вересень ц.р.

В ЧАСІ ВІДВІДИН австралійського міністра закордонних справ Билла Гайдена у Москві він висунув питання про долю Андрія Сахарова. У відповідь Андрій Громико заявив, що його уряд не піддається натискові західних держав відносно покращання долі того широко відомого дисидента та його дружини Єлени Бонієр.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ інформують з Афганістану, що там у травні повстанці зістріли совєтський гелікоптер, в якому був совєтський генерал. Разом з ним загинуло чотири члени залоги гелікоптера, що був на інспекційній поїздки в долині Андараб, де постійно ідуть бої.

У ВИСЛІД ВИБОРІВ у ЄГИПТІ партія президента Госні Мубарака здобула 391 місце у парламенті на всіх 448. Не зважаючи на таку велику кількість голосів опозиція радіє своїм успіхом здобувши 57 місць, найбільшу кількість від часу коли в 1952 році військовий переворот закінчив монархістичний устрій у Єгипті.

У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ відбулися бійки поміж страйкуючими вуглекопами і поліцією, в наслідок яких арештовано понад 80 осіб, а 64 особи були поранені, в тому багато поліціянтів. Страйк вуглекопів триває вже третій місяць.

В БЕЙРУТІ АМЕРИКАНСЬКІ члени амбасди, які також інші там живучі громадяни ЗСА, планують перенестися в цілості до східної частини міста, яка в більшості має християнське населення, щоб в цей спосіб запобігти погрозам та атакам на американців зі сторони мусульманського населення у західному Бейруті.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР КИТАЮ Джао Джіанг є тепер у поїзді до шістьох країн Західної Європи, щоб затіснити зв'язки так політичні, як і торговельні. Він вперше відвідає Францію, Бельгію, Швецію, Норвегію, Данію та Італію, шукаючи з тими країнами кращих відносин та в надії, що ті країни будуть зацікавлені в інвестицій гроша в Китаю. Причиною поїздки є також будвельні плани в Китаю, з нуклеарними побутовими та копальними ропи, в яких є зацікавлені західні держави.

ЗАХІДНІ ЖУРНАЛІСТИ інформують, що ще в квітні у Ленінграді невідомі особники побили в одному ресторані американського дипломата. Нападниками були совєтські громадяни, але причини того випадку досі не вивчено.

ЗСА ГОТОВИЙ ДО ДАЛЬШИХ ПЕРЕГОВОРІВ. — КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ

Вашингтон. — Президент Роналд Реген, вітаючи міністрів закордонних справ держав Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) під час парадного обіду в Білому Домі, заявив в середу, 30-го травня ц.р., що кампанія Совєтського Союзу ведена на протязі місяців з метою внести елемент поділу між західними альянтами не була успішною і бастион проти агресії, тероризму і тиранії сильніший сьогодні, як був перед тим.

Але, не зважаючи на кілька терпких слів сказаних Президентом на адресу комуністсько-московської імперії і її лідерів, він відмітив, що Уряд З'єднаних Штатів Америки завжди готовий вести далі переговори з Москвою про редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї і будь-якої зброї взагалі. «Якщо СССР буде готовий повернутися до переговорів в Женеві, — заявив Президент, — ми будемо вже чекати на нього, щоб зустріти совєтські пропозиції на півдорозі».

Свою пропозицію президент Р. Реген повторив також під час привітання кадетів летунської академії в Кольорадо Спрінгс і раніше повторив майже кожного разу під час численних його зустрічей з акредитованими у Вашингтоні кореспондентами. Як відомо, Совєтський Союз покинув наради в Женеві минулого року, а тепер веде посилену кампанію проти ЗСА в першу чергу і західних держав взагалі, обвинувачуючи Захід в неспроможності переговорів і домагаючись розмонтавання і забрання американських нуклеарних ракет Першінг-

2 і крилатих з європейських країн НАТО, ставлячи це як передумову повернення до конференційного стола в Женеві.

Також інші речники Державного департаменту наголошували у своїх коротких привітальних виступах на кончею позитивного діалогу з СССР з метою відпущення загальної ситуації і привернення мирної атмосфери і співпраці з державами східного блоку. Підтримка ідеї переговорів Урядом ЗСА мабуть буде виключена до загального комунікату конференції НАТО. Очевидно, така підтримка вийде на користь закордонної політики Р. Регена, якому закладають, що він зумисно зупиняє переговори і не бажає, щоб дійшло до редукції нуклеарної зброї, — кажуть політичні аналітики.

Не зважаючи на примирливі заяви міністрів НАТО у Вашингтоні, цей оборонний союз стрімчить до зрівноваження мілітарної сили між Сходом і Заходом і намагатиється не допустити до совєтських політичних трюків застрашування, що дуже часто практикує теперішній совєтський лідер Константин Черненко. На конференції і на парадно му обіді кількакратно повторювано кончею колективної оборони і це має бути основою дальшої політики НАТО. Речник Білого Дому Леррі Спікс заявив, що Президент зустрічався окремо з кожною делегацією окремо і обговорював з ними специфічні проблеми в їхніх країнах. Політичні спостерігачі кажуть, що ця зустріч міністрів НАТО була одною з найуспішніших.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, виступаючи в Кольорадо Спрінгс перед кадетами летунської академії заявив, що літні Олімпійські Ігрища все одно будуть успішні, не зважаючи на те, що Совєтський Союз і його сателіти вирішили не брати участі в них, настрашувшись, що їхні спортовці втечуть. Спортовці ігрища, на думку Президента ЗСА, не можуть бути залежні від політичних махінацій країн, які не є свободні і спортовці не мають можливості виявити повноту своєї волі. Очевидно, кореспонденти ставили Р. Регенові ще й інші питання, але він не бажав тим разом відкрито виступати проти Москви і її лідерів, які прийняли рішення про неучасть спортовців з комуністичних країн в Олімпіаді в Лос Анджелесі.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВОЄ президентське становище і повноважності «назвичайного стану», Роналд Реген наказав перевести до Савдійської Аравії 400 протилетунських ракет і повітряний танкер типу KC-10, щоб таким чином зменшити ризик нападу іранського летунства на що запряжений у Америку арабську країну, бо такий напад дуже легко мігби причинитися до поширення воєнних дій на Близькому Сході, зокрема в Перській затоці. До Савдійської А

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши завершеному коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подорож Регена до Європи

Дня 1-го червня ц.р. президент Реген відлетить з Вашингтону на 10-тиденну подорож до Європи. План цієї подорожі охоплює однаково суто-приватні відвідини Президента в маленькій місцевості в південній Ірландії, де в 1829 році народився прапрадід Роналда Регена, Майкел О'Реген. В основі політичного світогляду Президента лежить традиціоналізм, як одна з прикметних рис всіх консервативістів. Тому годі дивуватися, що Роналд Реген включив у програму своєї суто-політичної подорожі також суто-приватний епізод, який засвідчить його пієтизм до своїх предків ірландського роду. Очевидно, що ворожі Англії ірландські екстремісти зараз же після проголошення плану Регена відвідати містечко в повіті Тіпперарі заповіли демонстрацію проти Президента Америки, найтіснішої союзниці Англії. Це буде клопіт для служби безпеки Президента і для ірландської поліції.

Церемоніальний характер подорожі Регена пов'язаний з його відвідинами побережжя в Нормандії, де 40 років тому відбувся історичний висад американських військ під командуванням Двайта Д. Айзенгавера: це було створення того другого фронту в Другій світовій війні, який припечив долю Третього Райху Адольфа Гітлера. Присутність президента Регена 6-го червня цього року у Нормандії на церемонії, присвяченій головно жертвам того героїчного акту, пригадає Франції і цілому світові, що це не хто інший, а Америка, врятувала світ від загрози запанування нацистського терору „юкбергенів“, бо й битва під Сталінградом не закінчилася б поразкою німців, якби не масова допомога Советському Союзові зброєю, грошми і харчами з Америки.

Але найважливішими і центральними в цілій отій подорожі Регена будуть три дні в Лондоні, куди приїдуть лідери Франції, Західної Німеччини, Італії, Канади і Японії. З британським прем'єром Маргарет Тачер Президент матиме вже й раніше окрему нараду, незалежно від тієї триденної конференції на вершинах — передових країн всього вільного світу. Прибудуть теж до Лондону представники країн Європейської економічної спільноти на окремі наради над економічною ситуацією. Західна преса заповіла вже, що однаково ця історична конференція на вершинах як і окрема економічна нарада буде відбуватися в найкращій атмосфері, бо три і піврічне урядування Регена перебороло інфляцію і не тільки в Америці, але й у всіх вільних країнах світу, тісно пов'язаних економічно з Америкою, настав період господарської відбудови і повороту до щораз більшої продукції та автоматично, щораз меншого безробіття.

Західна преса передбачає, що ця подорож Регена буде не менше успішною, як його недавня подорож до Пекіну. Минувся час напружених відносин між Америкою і її західними союзниками, минувся той час, коли американська преса запитувала: „Де наші союзники?“ Уряд Регена знав у своїй закордонній політиці поважних невдач, як ось у Лівані, — але й має поважні успіхи, як привернення довіри союзників з НАТО до Америки, як лідера вільного світу. Очевидно, західноєвропейські союзники воліли би, щоб відносини між Америкою і СССР покращали, щоб припинилися перегами у зброєній і щоб Москва перестала побрякувати зброєю, — бо вони, західноєвропейські країни найбільше загроженої советським імперіалістичним походом до Атлантики. Але рішення НАТО встановити в кількох країнах Західної Європи американські ракети типу Первінгера всупереч всім погрозам Москви — засвідчили єдиний фронт НАТО і перемогу головної тези Регена, що мир можна досягнути найлегше тоді, коли Захід буде тактично сильний, що СССР зацуканься у своїх агресивних імперіалістичних планах.

Триденна конференція на вершинах у Лондоні матиме масу переважливих справ на своїй черзі нарад. Вічно загрозлива ситуація на Близькому Сході з хронічним ізраїльсько-арабським конфліктом, пов'язаний з цією проблемою міжнародний тероризм, загострена ситуація в обширі Перської затоки зі загрозою перерізання морського шляху, який пливе до країн Західної Європи нафта, без якої не може існувати її економіка. Проблема спільного фронту в усіх справах — не тільки Європи, але й Центральної Америки, Близького і Середнього Сходу та єдиного фронту супроти СССР — це велетенські завдання американської дипломатії. Роналд Реген виявив талант також доброго дипломата. Його зверхня поява, його виступи і авторитет його імені обіцяють успіх який матиме вплив і на листопадні вибори.

Минуло саме сто років від часу, коли народився італійський диктатор і творець фашизму Беніто Муссоліні, як і сорок років пройшло від десанту американських збройних сил на побережжя Нормандії. Ми, українці, згадуємо його нині тому, що спершу він ставився прихильно до українського народу та його визвольної боротьби. Між іншим він колись писав: „Українці боронять не тільки самих себе, а й усю Європу. На жаль, в 1938-39 роках, коли він уже був у тісному союзі з Гітлером, не підтримав самостійності Карпатської України, а допоміг Мадяриніні й не ставив жадного спротиву супроти планів Гітлера винищення українського народу та перетворення нашої землі на свій „Лебенсraum“.

Зате мило згадуємо італійських воєнків, яких послав Беніто Муссоліні на допомогу німцям. Вони завжди гарно поводитися з нашими людьми і сприяли нашим змаганням.

Народився Беніто Муссоліні 29-го липня 1883 року в сім'ї сільського коваля. В молодих роках працював як народний учитель, потім поєснився журналістичі. Тоді ж зацікавився соціалістичним рухом і коли викликав виборчі розрухи, мусів тікати з Італії до Швейцарії. Там тяжко працював, як простий робітник і продовжував брати участь у соціалістичному русі, поки його не випрошено з Швейцарії 1904 року. Коли вибухла Перша світова війна, зголо-

Іван Боднарчук

БЕНІТО МУССОЛІНІ

сився добровольцем на фронт. У 1917 році був важко ранений, а видужавши, редагував свій соціалістичний часопис у Мілані.

У час Першої світової війни агітував за тим, щоб Італія приступила до війни по боці Антанти. Редагував офіційний щоденник „Аванті“, потім заснував газету „Классова боротьба“ в 1910 році, а в час війни видавав власний часопис „Попольо д'Італія“. В 1914 році, причинився до виникнення масових і партії. Бажав зібрати всі італійські землі в італійській державі, а тому що частина їх була ще під Австрією, був прихильником Антанти, а ворогом Австрії. Коли закінчилася війна, проголосив боротьбу проти комунізму й заснував партію фашистів, очолюючи фашистський рух. Уже в 1921 році ця партія мала в італійському парламенті 35 послів. У 1922 році на чолі фашистів, одягнених у чорні сорочки, улаштував Муссоліні славний похід на Рим, після чого, на запрошення короля Віктора Емануїла III, увійшов до уряду й захопив всю владу у свої руки. В 1926 році всі інші політичні партії були поставлені поза законом, а Італія стала тоталітарною державою, в якій Муссоліні був диктатором.

Між італійським урядом і Ватиканом були напружені відносини ще від 1870 року,

коли Італія зайняла Рим. Муссоліні закінчив ту боротьбу в 1929 році Латеранським договором, на основі якого Папа Пій XI зрікся претензій до Риму в заміну за зовсім незалежну державу Папи, яка почала зватися Ватиканською державою. В час громадянської війни в Іспанії Муссоліні послав генералові Франко добровольців і зброю. В 1939 році італійське військо анексувало Албанію.

Муссоліні був розчарований вислідом Першої світової війни, бо Італія не отримала обіцяних їй 1915 році в так званому Лондонському договорі італійських земель від розбитої Австрії, тому Муссоліні з фашистами повів боротьбу за з'єднання всіх італійських земель. Назва фашизму пішла від слова фашо, себто в'язаних різок, що їх носили в давньому Римі ліктори перед консулами на знах їх влади, дисципліни і кари за порушення законів. На перших зборах фашистів у Мілані 23-го березня 1919 року намічено боротьбу на два фронти: проти комуністів і проти демоклібералів, що відзначилися духовною порожністю та занадто потурчаним чужинським впливом.

Опинившись на чолі італійського уряду, Муссоліні виявив радикальні соціалістичні тенденції, але поборював демократів і прямував

до диктатури. До 1935 року Муссоліні, як ідеолог і провідник („Дуче“) фашизму, ставився неприязно до націонал-соціалістичного руху Гітлера в Німеччині. Але потім захопився ідеєю італійської імперії і розпочав війну з Абессінією, а це довело до конфлікту з колоніальними імперіями Франції і Великобританії та зближення з гітлерівською Німеччиною. Створення „Осі Рим-Берлін“ започаткувало добу співпраці з Гітлером і Японією, яка в міжчасі стала теж членом цієї „Осі“. Внаслідок того також в Італії проголошено в 1938 році расистські закони. В часі Другої світової війни італійське військо воювало в Греції, в Советському Союзі, у Франції, на Балканах і в північній Африці. Однак, італіям не шастило і Гітлер взяв італійську армію під свою контролю. В липні 1943 року, скоро після того, як альянті зробили висадку й повели офензиву, Велика Фашистська Рада казала арештувати Муссоліні. Але в серпні того ж року німецькі парашутисти під проводом Скорчені звільнили його. Тоді Муссоліні дістав владу над північною Італією. Але в квітні 1945 року прийшла капітуляція. Муссоліні пробував із своєю любовою Клярою Петаччі втекти до нестральної Швейцарії, але 28-го квітня був схоплений протифашистськими партизанами і розстріляний. Його трупу привезли до Мілану й там повісили на головній площі догори ногами.

„Згадак самім і пригадак іншим“ комуномосковського голодоморства України у його 50-річчя, що й, що згадак і пригадак, блискучо організував і перів при найбільш активній підтримці практично всієї громади за війком Визвольного Фронту, окремих Крайовий Комітет під проводом проф. д-ра Петра Стерха. Визвольний Фронт що „згадак і пригадак“ не тільки бойкотував, але ще й активно виступав проти неї.

Так „коротко“ сказавши — виглядала ситуація у нашій громаді напередодні ІУ СКВУ. Не було, бо й не могло бути, оправданого сумніву, що новостворена Українська Координаційна Рада була логічним перемиком і продовжувачем репрезентативних традицій УККА з-перед XII Конгресу, на якому Визвольний Фронт протизаконно — лагідно сказавши — присвоїв собі ту назву.

Цю акцію підтримали дві найстарші братські установи, УНС і УБС, а з ними численні інші — практично всі поза ВФ — установи. Значить, наша УАКРадка могла і мала на це всі підстави, щоб вимагати виключення в репрезентативності українців Америки в СКВУ. Справа цієї репрезентативності насамперед опинилася на форумі пленарної сесії Секретаріату СКВУ, яка вирішувала справи узгодження.

(Закінчення на ст. 3)

„Вияв признання і пошани“

(Слово д-ра Б. Цимбалістого на відкритті нової виставки УМ у Нью-Йорку 19-го травня 1984 року).

Дозвольте привітати вас, усіх на цьому відкритті нашої чергової виставки. Це є фотографічна документація життя української громади в Америці.

Цю виставку довго приготували. Ми планували її відкрити кілька місяців тому, але мусили відсунути. Коли ми запланували цю виставку ніхто не уявляв собі, як багато часу та зусиль потрібно, щоб її підготувати. Річ у тому, що в нас не було ніяких загальних архівів, упорядкованих документів, списаної історії. Треба було починати від основ, робити піонерську працю, тобто просити усно, писати, іздати, вишукати фотографії. Велику допомогу давали нам поодинокі відділи США.

З діячок США я хотів би відзначити особливу допомогу Лідії Гладкої, Марії Савчак, Олександри Шуст, Люби Волінець. Вони постійно пам'ятали про збірку акцію і використовували кожну нагоду, особисту зустріч, прилюдні сходи, щоб прохати світліни на цю виставку, а як треба було, то й їхати по них.

Були також поодинокі люди і родини, які відразу відгукнулися, зрозуміли бо важливість акції Музею у збереженні фотографічних документів про життя українців в Америці. Згадаю тут рід Баволяків із Пенсильванії, які передали 150 фотографій, тим цінних, що вони походили з кінця XIX століття. Як добре вони розуміють значення цієї роботи Музею, може послужити факт, що з нагоди відкриття цієї виставки вони приїхали до Нью-Йорку й матимуть свій родинний з'їзд.

Вітаємо вас усіх із роду Баволяків, дякуємо вам за ваш зворушливий приклад співпраці. Бажаємо приємної родинної зустрічі. Я хотів би також відзначити особливу співпрацю Агнес Палагнюк з Норт Дакоти, Галіни Миронюк з Мінесоти, подружжя Анни і Івана Настюків з Ірвінгтону, Ольги Ткачук, які збагатили нашу збірку й допомогли цій виставці. Редакція „Свободи“, також Культурно-освітній Осередок у Бавд бруку та діюча зальна бібліотека в Стемфорді дозволили нашим співробітникам вибрати та позичити деякі фотографії з їхніх архівів.

Усім їм і тим, кого не згадав, щире спасибі за вашу допомогу у збиранні фотографій.

Збирання фотографій — це тільки початок. Одержавши фотографію, треба було додати її опис, її ідентичність. Без того вона безвартісна. Треба було дізнатися, кого і що фотографія представляє, коли вона була зроблена, треба було перевірити титули осіб, назви організацій, і т. п.

На шасті, Музей мав співробітницю Христину Певну, яка пірнула в ту роботу усією душою. Як треба було поїхати до Ша-

мокіну за якоюсь фотографією, вона і Маріяка Шуст туди поїхали. Х. Певна зуміла упорядкувати Фотографічний Архів Музею, який тепер складається з біля тисячі фотографій, побила копії з важливіших з них, побила про їх збереження, загорнувши їх в безкислотний папір. Завдяки їй поставив при Музею Архів фотографій.

Коли кілька місяців тому прийшов час підготовки виставки, усі співробітники Музею, під доглядом М. Шуст працювали днями і ввечері. Працювали крім Х. Певної і адміністраторка Музею Дарія Байко, Іка Козмарська-Казанова, Лідія Гайдучок, помагали наші студенти-два брати Данилюки, А. Бідяк.

Як це було, при підготові попередніх виставок М. Шуст, Люба Волінець попросила навіть свого батька приїхати з Коннектикуту і працювати по 12 годин денно протягом кількох тижнів. Уся ця підготовка відбувалася в тому самому часі, коли йшли готування до першої пересувної етнографічної виставки в Трентоні, відбувалися Великодні програми, треба було писати нові прохання за дотації або давати звіти і точний розрахунок за передані дотації.

Глядачеві збоку може важко зрозуміти, чому ця виставка вимагала як так багато часу і зусиль багатьох осіб. Нагадаю тільки, що наш каталог, усі написи під знімками в каталозі, всі написи на виставці є двома. Це є щось більше як подвійна робота, бо треба багато часу витратити на точний переклад різних назв, титулів, поодиноких виразів. Дослідно десятки разів наші працівники Музею телефонували до проф. Юрія Шевельова за порадами. І проф. Шевельов терпеливо приймав ці телефонні й давав свої цінні поради. Ми йому дуже зобов'язані за цю допомогу і ми йому вдячні, що від самого початку постанови Музею він став його великим прихильником, дорожить ним, слідкує за його розвитком і часто служить нам своїми порадами в різних справах.

Нагадаю також, що кожна фотографія треба було побилювати для цієї виставки, а поменшувати для каталогу, треба було укладати підписи під цими знімками. В каталозі є 270 фотографій.

Справді це було надлюдське зусилля з боку М. Шуст та усіх співробітників Музею. За це їм належить велике признання та глибока вдячність від Управи Музею та всієї української громади.

І хоч працювали днями „вікендами“, ввечері і вночі, нам не вдалося мати каталог на день відкриття цієї виставки. Він ще в друку в Рочестері і за кілька днів

Закінчення на ст. 3

Д-р Роман Барановський

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА ПІСЛЯ ІУ СКВУ

(Доповідь виголошена у Чикаго 1-го квітня 1984 року)

правпорядок в УККА — витрачений з уваги на неспроможність речників Визвольного Фронту, які тепер вже виступали — і далі виступають — під фірмою УККА, Комітет за Правпорядок в УККА переформувався на Українську Американську Координаційну Радку, наважуючи до УККА та його „світських традицій“ з-перед XIII Конгресу.

Організації Визвольного Фронту не тільки відмовлялися та відкидали всі намагання Комітету за Правпорядок в УККА, але пробували свою акцію „деребінання“ поширити й на інші крайові установи, зокрема на наші братські союзи, головню на Українській Народний Союз у зв'язку з його 30-ю Конвенцією в 1982 році. У підготові до цього був навіть незаконно оформлений комітет — швидко переназначений на Комісію за правпорядок в УНС. Результат відомий: зація закінчилася повним провалом і Визвольному Фронтові не тільки не пощастило з „деребінанням“ УНС, але й втратило сімх своїх послів в Головному Уряді УНС — із дотогочасних 11 радних. Згодом один із чотирьох зрезигнував добровільно.

Після 30-ї Конвенції УНС переважив вплив на дальший розвиток подій у цьому відношенні мало відоме „Звернення Української Католицької Ієрархії“ у вересні 1982 року, що його підтримали Блаженніший Патріарх Йосиф та першєрарх Української Православної Церкви Блаженніший Митрополит Мстислав.

До цього долучилися рішення братського Союзу Українців Католиків „Провидіння“ відкликати своїх представників із „деребінання“ Визвольним Фронтом УККА та благородна місія преслідника „Провидіння“ о. шамбелія Степана Чомка посередництвом вплинути і допомогти у заходах для привернення правпорядку в УККА.

Були ще й інші заходи для остаточного привернення правпорядку в УККА, включно із спробою посередництва з боку сен. Павла Юзика, як нестрального діяча з Канади, але все зустрілося тільки з відмовою з боку Визвольного Фронту, зглядно його речників.

Логічним наслідком і рівночасно найбільш промовистим справжнім голосом народу у цій справі була

Усунений із свого становища через місяць після прибуття Постішева і постійно цькований, він, як відомо, покінчив самогубством у липні 1933 року. В травні того ж року теж покінчив самогубством письменник Микола Хвильовий, якого слід уважати найвидатнішою постаттю цього короткого періоду відродження.

У своїх публічних виступах Постішев ставив справу руба, як от, наприклад, „Бий їх що націоналістичну наволю, яка тут розпелася, знаходила й почувала себе чудово.“ (Зібрані промови П.П.Постішева п.н. „В боротьбі за ленінсько-сталінську національну політику партії“, Київ 1935.) Не відставав і Косіор. У зазначенні вище доповіді в лютому 1933 року він погрожував: „Вигнати з колгоспів, а також з апаратів МТС і зморгани куркульські, петлюровські, махновські та інші контрреволюційні елементи...“ Два роки пізніше на з'їзді Рад Київщини Постішев заявив: „У 1933 році ми розтримали класового ворога, який намагався використати колгоспи для своєї антирадянської роботи і висадити колгоспи в повітря зсередина“.

Не від речі буде згадати, що обох їх — Постішева і Косіора-постігала згодом така ж доля, як і їхні жертви. Через кілька років вони обидва були деградовані і за всіма правилами мафіозної практики ліквідовані. Постішева переведено в 1937 році на підлядне становище в РСФСР і пізніше по ньому слід застиг, а Косіора „пустили в расхот“ у 1939 році після того, як він „признався“ у шпигунстві для Польщі.

Погром, який проходив в Україні за панування Постішева, мав подвійне спрямування. Це був погром у вигляді промашка суспільства різними неприхованими засобами і такий, що його намагалися приховати — голодом на селі. В зимі й на весні 1933 року, коли голод на селах України доходив до крайніх меж, партійні тузи обходили його мовчанкою. Вони очевидно збирали партійну лінію, яка в цьому відношенні обов'язує до сьогодня. Війком можна вважати виступ Терехова, посередника Постішева на становищі другого секретаря ЦК КП(б)У, який відважився заговорити про голод перед Сталіним. Вислід був такий, що „вождь трудящих“ його викпив, після чого його деградовано згодом він опинився на заслани.

Ігор Витвицький

СЛІД, ЯКИЙ ЗАЛИШАЄТЬСЯ

III

Винуватцями, річ ясна, мусили бути тільки „ворожі контрреволюційні елементи“ — поза партією і такі, що пролізли в партію. Про це говорив уже в постанові ЦК КП(б)У з 20-го листопада 1932 року. Про це було сказано теж в постанові ЦК ВКП(б) з 14-го грудня 1932 року і з 24-го січня 1933 року, де ще й уточнено, що йдеться про „петлюровські та інші буржуазно-націоналістичні елементи“.

Так почалась чергова кампанія проти „петлюровських та буржуазно-націоналістичних елементів“, яким тепер припили ще й зрівняння хлібозаготівлі.

Для переведення цієї кампанії був відряджений в Україну Павло Петрович Постішев, вивернений партією і доверений „батька трудящих“. Не зважаючи на те, що його настановлено тільки другим секретарем КП(б)У і секретарем харківського Обкому, його повноваження були широкі. Його спеціальною місією було ліквідувати загрозу українського „буржуазного націоналізму“, яка назріла в час т. зв. „українізації“, відомого процесу національного відродження, що проходив в Україні в 1920-их роках. (Сьогодні ми знаємо, що в Україні можлива тільки русифікація.)

Прибувши в Україну із штабом підручних з кінем січня 1933 року, Постішев зразу приступив до діла. За його директивами проходила всеохопна чистка партійного апарату, адміністрації й колгоспів. Про розміри тих репресій подають вичерпні відомості різні дослідницькі праці. Тут вистачить згадати, що з самих основних кадрів режиму, тобто з КП(б)У вичищено більшість членства, а з ЛКСМУ, тобто з комсомолу України виключено майже дві третини комсомольців.

Особлива увага була відведена народному комісарові освіти Миколі Скрипникові, якого в Москві вважали покровителем „буржуазно-націоналістичної дисерсії“.

Вмираючих з голоду селян неможливо було не помічати. Їх помічав кожен, хто жив, чи був в Україні в той час. Помічали й такі, що жили поза Україною. Зберігалося чимало свідчень очевидців своїх і чужих, які бачили цей жах власними очима. Ось для прикладу декілька таких свідчень не-українців.

Юрій Мішалов у згаданій вище статті в „Новому Русскому Слові“ пише: „Брали квитки до пограничних станцій України, а там, пройшовши невелику віддалю попадали в РСФСР, де можна було розжитися картоплею. Або вже будучи в РСФСР брали квитки ближче Москви, а там пішким і трамваєм проїхалися в Москву. А в ній хліба на обвал і якого хочеш, без черги. Просто не вірилося при московському хлібному багатстві, щодесь умирають з голоду сім'ї, хутори і цілі села. В містах і при залізничних шляхах накопичувалися сотні й тисячі трупів“.

Російський письменник В. Гєндярхов у своїй мемуарній повісті п. н. „Смерть“ пише: „У Вохрово, районному центрі, на невеликій площі біля станції, розкуркулені селяни прогнані з України лягали й умирали. Визнавали бачити там трупи вранці; приїздив віз і робітник із шпитальної стації Абрам вангажів трупи. Не всі умирали; багато з них мандрувало по заборонених вулицях, тягнули свої безкровні, посинілі ноги, опухлі з водянки, глділи на кожного прохожого благальними очима. У Вохрово вони не діставали нічого; щоб одержати хліб на картки, мешканці самі ставали в чергу нічно ще заки відкрито кранінию. Тридцять три“. До пошитої треба зауважити, що селян прогнав за Україну не хтось, а голод. Польська газета „Гвізда Польська“ за 7-ме травня 1983 року помістила спогад Любоїки Черської п. н. „Народовбивство в Україні“. Цей спогад авторка закінчує так: „Я бачила трупи, які валялись на вулицях міст. Я бачила умираючих дітей і матерів. Я бачила голод, що вбивав людей як мухи в країні, яка відома з урожайності землі і яка була шпиглером Європи. Ця трагедія українського народу була запланована згорі і виконана з прецизією. Чи злочинці будуть покарані? Коли?“

(Продовження буде)

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! ТІЛЬКИ П'ЯТЬ ХВИЛИН ВАШОГО ЧАСУ КОШТУЄ ПРИДБАННЯ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЙОГО БРАК ВАШІ РІДНІ МОЖУТЬ ВІДЧУВАТИ ДОВГІЙ ЧАС. ТОМУ ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Американська...

(Продовження зі ст. 2)

Після того, як пленарна сесія Секретаріату СКВУ одним голосом речника УККА відкинула справу визнання нашої Ради, ця справа опинилася на форумі самого Конгресу. Перебіг цієї справи був доволі драматичний і про неї я писав доволі вичерпно у своїй статті „ІУ СКВУ: пропаганда і дійсність“, що була поміщена в нашій пресі: („Свобода“, „Українські Вісті“, „Український Життєвий“ і „Нашому Голосу“).

Кінцевий вислід відомий. Ми — кермувальники добром справи — зрезигнували з виключення і ІУ СКВУ визнав УАКРад у рівноправну і рівноправну з УККА центральну репрезентативну українців Америки з однаковими правами і обов'язками. Така є дійсність! Але, у зв'язку із цією дійсністю, вже досі опубліковано і поширюється багато всіляких вісток і коментарів, які цю дійсність ставлять у цілком іншому світлі, аніж вона зазначувалася.

В цих вістках наголошується „великодушність“ ВФ, що погодився на прийняття УАКРади та визнати її за рівноправну і рівноправну з УККА репрезентативну українців Америки, щоб, мовляв, не допустити до того, що на випадок голосування в некористі УАКРади, ці організації, що є в УАКРаді, мусили б зробити те саме, що вони зробили на XIII Конгресі УККА, тобто вийти із СКВУ.

Усі знають дуже добре, особливо ті, що були учасниками СКВУ, що справа малася зовсім навпаки. УАКРада, хоч мала повне право вимагати затвердження її як єдиної репрезентативної українців Америки, бо УККА перестав нею бути, вона цього не зробила і пішла на компроміс власне для доброї справи.

Немає сумніву, що таке компромісове закінчення ІУ СКВУ прийняла наша українська діаспора і, зокрема, наша американсько-українська громада з надією, що нарешті таки пошастить довести до якогось порозуміння з провідом Визвольного Фронту щодо привернення єдності в репрезентативній нашій громаді. Очевидно, що ці надії поділяють різні міркуваннями — зокрема, коли мова про „широкій масі“, себто загаль громадянства — вірою в патріотизм та відданість і готовість в усіх випадках керуватися виключно добром справи.

Минає вже чверть року від ІУ СКВУ і як виглядають ці надії з перспективи того часу? Насамперед треба ствердити позитивний факт помітного деякого відпруження між громадою і Визвольним Фронтом на місцях, в поодиноких громадах. За

такий позитивний факт „на вершині“ треба вважати поступово конкретизовані планувальні для спільної політичної акції — протесту і засуду посиланого русифікаційного народобитства в Україні — з нагоди 20-річчя відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Але, якщо ці позитивні прояви зіставити з іншими — для прикладу згадаймо тільки про статтю Б.Л. під заголовком: „Про світлі“ і „тіні української політики“, що надрукована в останньому (березневому) виданні „Вісника“ ООЧСУ, то й без пригадки практик того угруповання в минулому можна справді тільки „без надії сподіватися“, що коли ж не маємо доброї волі, то може бодай здоровий глузд до них промовить. А цей здоровий глузд це — сміло можна сказати — соборна громада в нашій УАКРаді іх одна партія під назвою УККА, що крім назви не має нічого спільного з УККА з-перед XIII Конгресу. А щоб не було сумніву, назву в поазбучному порядку ті наші крайові організації, що вже є членами нашої Ради:

Американці в обороні людських прав в Україні, Асоціація Українців Америки, Братство колишніх Вояків УД УНА, Братство Січових Стрільців, Демократичне Об'єднання бувають Репрезентативних Українців у Советському Союзі (ДОБРУС), Зарево, Запорожжя, Карпатський Союз, Координаційний Комітет Українсько-Американських і Америка-Українських Ветеранських Організацій, Молоді Українські Націоналісти (МУН), Об'єднання б. Вояків України в Америці (ОБВУА), Об'єднання Прихильників Визвольної Бороти України, Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ), Об'єднання Українців Револьюційно-Демократичних Переконань (ОУДРП), Об'єднання колишніх Вояків УПА в ЗСА, Організація Державного Відродження України (ОДВУ), Рада Прихильників УНРеспубліки, Союз Українського Євангелістського Об'єднання в Північній Америці, Союз Вояків Українського Резистансу, Союз Земель Соборної України — Селянська Партія, Союз Українських Ветеранів в ЗСА, Спілка Українських Журналістів Америки (СУЖА), Український Братський Союз (УБС), Український Визвольний Фонд, Український Демократичний Рух (УДР), Український Золотий Хрест, Український Народний Союз, Українська Спортова Центральна Америки, Чорно-

„Вияв признання...“

(Закінчення зі стор. 2)

повинен тут бути. Каталог виданий у двох мовах з довшою студією д-ра Митрона Куропаса, куратора виставки про історію української імміграції.

Довго ми шукали за куратором виставки в околицях Нью Йорку, який знав би добре історію поселення в Америці. Нарешті нам пощастило запросити д-ра Митрона Куропаса, який написав текст-студію про українську імміграцію до каталогу й допомагав вибирати матеріал, — знімки до виставки.

Хочу ще згадати ту величезну роботу яку виконала Любов Дражевська, член Управи Музею, виправляючи мову, доповнюючи тексти, роблячи коректу. На українську мову переклав текст каталогу Вадим Павловський, а редакцію англійського тексту переклав Петро Бейгер.

Усім згаданим особам, що так віддано працювали і допомагали у влаштуванні цієї виставки належить наше признання і вдячність.

Ця виставка є першою спробою систематично висвітлити фотографіями і документами наше життя, наші змагання, наші осягати та успіхи, наше зростання вгору і рівночасно вірність своїм традиціям. Очевидно в такій першій спробі будуть прогалини. Не одному може здаватися, що тут чи іншу диліку проминули, не показали осягати тієї чи іншої організації. Музей мав влаштувати виставку з тих фотографій, що йому вдалося зібрати. Якщо хтось не подбає, щоб якісь вартісні знімки були передані до Музею, він не може вимагати, щоб їх виставили. Крім того, кожна виставка представляє селекцію; не може показувати всього, що маємо. Проте, що виставили, а що ні, кожний має свою думку. Селекцію до цієї виставки переводила не одна особа, але ціла група людей. З півтори тисячі фотографій треба було вибрати двісті.

До певної міри ця виставка є виявом нашого признання та пошани до попередніх поколінь українських іммігрантів, які хоч мали обмежені ресурси, хоч жили в менш пригожих обставинах (в часі економічної кризи, на тлі загального принизливого ставлення до етнічних груп), проте робили так багато. Вони не лише будували і творили свої церкви, інституції, народні домни, дбали про виховання дітей, але щедро допомагали різним установам та акціям в Україні. Рівночасно вони протестували перед урядовими чинниками проти переслідувань українців в Польщі та в Советському Союзі, ширили інформації про Україну, а коли треба було спонзорувати українських втікачів ділістів, вони знову відгукнулися. Працівники нашого Музею, оглядаючи

і сортуючи всі ці документи і фотографії, набиралися шораз більшої пошани і подиву до роботи та жертвенності наших попередників.

До речі, оцей Музей, який досить добре розвивається і отримує признання від своїх і чужих, міг бути створений тому, що Союз Українок Америки закупив на початку 30-их років зразки народної ноші від Кооперативи Народного Мистецтва в Львові. Ця збірка стала основою теперішнього Музею.

Коли прийшла нова хвиля іммігрантів після Другої світової війни, робота попередніх поколінь якось призабулася, а самі ділячі відійшли в тінь, залишаючи поле для молодших, новоприбулих. Така інституція як Український Музей має своїм завданням зберігати всі пам'ятки нашої історії, уможливити її виставки і виставки — це не лише вияв нашого признання і пошани до праці наших попередників, але вона повинна закріпити більш збалансований та об'єктивний образ життя, діяльності та успіхів усіх поколінь української імміграції в Америці.

У ДОСОНІ, ПА., ВІЛЕТІВ з рейок поїзд компанії Емтремк і 24 особи зазнали серйозного поранення. Усіх осіб на поїзді було 153. Поїзд їхав підмитими водою і дощами рейками біля ріки і тому три вагони зісунулися у воду. Прийшлося рятувати пасажирів з води. Чотири особи при тому були тяжко поранені. Поїзд їхав з Чикаго до Вашингтону, а сама подія трапилася раненько о год. 7:15 і більшість пасажирів ще спали. Допомога для пасажирів і обслуги, а особливо для поранених, наспіла дуже швидко і потребуваних лікарської допомоги перевезено до шпиталів.

ПРЕЗИДЕНТ ЕЛЬ САЛЬВАДОР Альваро Маніяна подав у найновішому інтерв'ю, що американське ФБІ вишлюкло в тій країні членів служби безпеки, які мають просліджувати політичні переслідування і вбивства. Цей вишкіл проходить вже чотири місяці.

Ділимось сумною вісткою з Українським Громадянством, що в понеділок, 28-го травня 1984 року відійшов у Вічність

св. п.

Володимир Береза

уроджений 21-го лютого 1921 р. в Синевідську Вишнім, член Контрольної Комісії УККА, Відділ в Нью Гейвені та член багатьох українських товариств і установ.

ПОХОРОН — 31-го травня 1984 р. на цвинтарі св. Лаврентія в Нью Гейвені, Конн.

Достойний, опечалений Вдові Покійного висказуємо наше глибоке співчуття.

Український Конгресовий Комітет Америки, Відділ в Нью Гейвені

Замість квітів на свічку могили

бл. п. Остапа Бойчука

зложили на ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА в Гарварді:

Родина Покійного \$3,000.00; Гарматій Павло і Марія \$400.00; Угера Нестор і Варвара \$250.00; по \$100.00 — Дейчківські Богдан і Марія, Комарницький Богдан, Рудницька Юлія; по \$50.00 — д-р Митрон Гарматій, Пастернак Юрій і Ольга, Хомак Лев, Семанішин Катка, Антонік Іван і Іванка; Ментезі Рональд і Роземарі \$25.00.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого Найдорожчого ЧОЛОВІКА

бл. п. д-ра ПЕТРА БОГДАНСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. в суботу, 2-го червня 1984 р., о год. 8-ї ранку

СЛУЖБИ БОЖІ будуть відправлені також у Відні, Торонто і Віпні.

В смутку

ТАІСА БОГДАНСЬКА з Родиною

В Сороковий день несподіваного відходу у Вічність

нашого Дорогого першого КУЗЕНА і ВУЙКА

бл. п. Володимира Жовнірчука

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в українській католицькій церкві Царя Христа у Філадельфії, Па., дня 2-го червня 1984 р., о год. 8-ї ранку і

в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., дня 5-го червня 1984 р., о год. 7:30 ранку.

Просимо Друзів, Сялоків і Знайомих згадати Покійного в своїх молитвах.

Сповнені гілким смутком:

ЛЮБОВ САВОЙКА з рідною

АННА ТИХА

Івж. РОМАН і ДАРІЯ ЯРИМОВИЧ з рідною

Івж. АДАМ МОРАЧЕВСЬКИЙ з дружиною і сином

д-р ІРИНЕЙ і СОФІЯ ТЕМНИЦЬКІ з рідною

Головна Редакція Енциклопедії Українознавства і Дирекція Історично-Філософської Секції Наукового Товариства ім. Шевченка

в глибокому смутку повідомляють, що 25-го квітня 1984 року, несподівано, помер в Едмонтоні, Канада, на 65-му році життя

бл. п. проф. д-р Іван Лисак-Рудницький

професор Альбертського Університету, дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка, співробітник Енциклопедії Українознавства та видатний дослідник і автор багатьох праць з історії України.

У Сороковий день СМЕРТИ 4-го червня 1984 р. буде відслужена

Заупокійна Літургія з Панахидою

в СОБОРІ СВ. ВОЛОДИМИРА в ПАРИЖІ.

Достойній Дружині і Родині Покійного складаємо глибоке співчуття.

В Сороковий день СМЕРТИ

нашої Найдорожчої і Незабутньої МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ та ТЕТІ

бл. п. ВОЛОДИМИРИ з ЛИСИНЕЦЬКИХ РУБЕЛЬ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в середу, 6-го червня 1984 року, о год. 8-ї ранку в українських католицьких церквах св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., св. Володимира в Гемстеді, Н. Й.

ПОДЯКА

Складаємо щирі подяки Всечеснішому о. Парохові М. Кучмкові за похоронні відправи, о. М. Перетаткові за відвідини Покійної у лічницю та у відвідини Найсвятіших Тайн. Щиро дякуємо Родні, Приятелям і Знайомих, що віддали Покійній останню прислугу.

Щиро дякуємо п. Славі Олесницькій за прощальні слова, а паням 28-го Відділу СУА за зложення квітів на домовину.

Щиро дякуємо проф. Іванові Зеликові за прощальні слова над гробом.

Наша щира подяка всім, хто жертвував Святі Літургії, за вірні і квіти, що прикрасили домовину нашої Найдорожчої Мами, та всім, хто зложив датки на народні потреби.

Щиро дякуємо за листівки, телефонічні та усні вислови співчуття в часі нашого горя.

Щиро дякуємо п-тау Г. І. Р. Мінгаліам і Данкові Гивелелі за допомогу в приготуванні поминак і всім, хто причинився до звеличання пам'яті Покійної.

Пожегати на СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

о. Е. Шараневич, Е. І. В. Білан, О. І. Р. Бойки, М. І. Г. Гивелі, Д. Гивелі, П. І. В. Гладі, І. І. О. Голіницькі, П. І. д-р Гурі, К. Доліницькі, П. І. А. Доліницькі, Д. І. Ю. Доліницькі, Н. І. Р. Канюки, д-р П. І. д-р Я. Ляшевич, І. Олесницькі, Т. Раві, П. Рудницькі, П. Рубель, Т. Рубель, П. І. М. Стебельські, Н. І. О. Сиді, П. І. І. Турянські, А. І. О. Твардовські, Е. І. А. Харків, М. І. Н. Ходновські, І. І. Я. Яворські.

Пожегати на ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ у Римі:

по 50.00 дол. — Я. Дутка, о. Дутка, П. Слоневська, Д. І. А. Слоневські, М. І. Р. Слоневські; по 30.00 дол. — М. Банах; по 25.00 дол. — К. І. В. Воловодюки, О. І. М. Гнатейки, Г. І. Г. Гуралі, І. І. О. Хримович; по 20.00 дол. — Х. Голубець, П. І. Ю. Олесницькі, Е. І. Ю. Харченко; по 10.00 дол. — М. І. С. Гріцці, М. Матіаш, Л. І. Д. Пенцки, М. І. В. Сантуні, П. І. І. Турянські.

Пожегати на СИРОТІ в Бразилії:

по 50.00 дол. — О. Попович; по 30.00 дол. — З. І. В. Бірнацькі, С. І. І. Зелики; по 25.00 дол. — У. І. М. Бабюки, М. І. О. Гельбін, А. І. В. Кравчуки, Я. І. д-р М. Крижановські, Л. Липичак, д-р П. І. д-р Я. Ляшевич, С. І. О. Олесницькі, П. І. В. Паславські, М. І. Б. Полінянські, А. І. Е. Ратичі, д-р П. І. д-р Ю. Стефанівські, д-р П. І. З. Терпелі, М. Шарко, д-р С. І. д-р Б. Шибуняки; по 20.00 дол. — М. Банах, Я. Дутка, Н. І. В. Кляпінські, д-р Х. І. д-р Ю. Макейдо, О. І. Ю. Стеранки, Н. І. І. Хоми, Я. Шарко; по 15.00 дол. — Г. Чехут; по 10.00 дол. — Х. І. Н. Баранецькі, П. І. В. Величковські, К. І. І. Галі, Я. І. В. Жеребецькі, І. І. Р. Лавровіч, В. Мицько, О. І. С. Парубяки, О. І. П. Семенюки, Е. І. М. Цяпки, О. І. І. Юрчуки.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку:

25.00 дол. — Ю. І. М. Савчаки.

ІРЕНА СИГАЛІВІ

ТАІСА ТУРЯНСЬКА з родинами

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям.

Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

Адреса у Нью-Йорку: 630 5th Avenue, Room 1803, New York, N.Y. 10020

УВАГА! ЛЮБИТЕЛІ ГАНТЕРУ! УВАГА!

Українська Спілка у Гантері продає залишені парцелі Реальності Спілки — це половина, висоти 2,500 фт. у серпанку лісів і гір, з чудовим повітрям, гарним видом, добрим тереном до полювання, в недалекій віддалі від церкви і Культурного Центру (1.5 миль) та лещетарських з'здів: Віндам, Гантер, Гайнс Фолс. Набуваючий землю користується 25 акрами, джерельним озером (26 фт. глибини), зарибленим, з пляжею, з човнами і вітрильниками, оточеним шпильковим лісом — яке є власністю Спілки. За інформаціями писати: LEXINGTON HIGH ACRES P. O. Box 6 • JEWETT, N. Y. 12444 Tel. (518) 734-3626 після 6-ої веч.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc. 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ЧОТИРО-ТИЖНЕВІ ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВІ ТАБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА

на Оселі ім. о. Ольжича в Лігайтоні, Па. починаються в неділю, 1-го липня 1984 р. для дітей у віці 7 до 12 років.

- Зголошення приймаємо до 27-го червня 1984 р. на тел.: (215) 623-2309. Адреса: UKRAINIAN GOLD CROSS, 2415 Devoe Ln., Grexell Hill, Pa. 19026.
- Тижнева оплата дол. 60.00, реєстрац. (одноразово) дол. 10.00.
- В програмі крім табор.-спорт. зайнять, навчання кераміки, писанкарства та вишивання під опікою досвідчених виховників-інструкторів.

Ділимось сумною вісткою з Приятелями та Знайомих, що 28-го травня 1984 р. упокоївся в Бозі, на 63-му році життя.

наш Найдорожчий МУЖ і БРАТ

бл. п. Володимир Береза

народжений в Синевідську Вишнім, Україна

ПОХОРОН — 31-го травня 1984 р. з церкви св. арх. Миколая в Нью Гейвені, Конн., на місцевий цвинтар св. Лаврентія.

Горем прибіти:

НІНА — дружина

ОМЕЛЯН — брат

ОПІГА — сестра в Україні

З глибоким сумом повідомляємо, що, 29-го травня 1984 року, на 79-му році життя упокоївся в Бозі

бл. п. ОЛЬГА КІГІЧАК з ЛОПАТЯКІВ

вдова бл. п. Юрія Кігичак, наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

ПАРАСТАС в четвер, 30-го травня 1984 р., о год. 8-ї веч. в похоронному заведенню Литвин і Литвин, Юнйон, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 1-го червня 1984 р., о год. 9:30 ранку з української католицької церкви св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибіти:

донька — НАДІЯ з чоловіком ІГОРЕМ і дітьми АДРІАНОЮ і МАРКОМ

син — ІГОР з дружиною МАРІЄЮ і дітьми ТАРАСОМ і ДАНИЛОМ

сін — д-р ЮРІЙ з дружиною НАДІЄЮ і дітьми РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ та ЮРІКОМ

Ближча та дальша Родина в Америці, Канаді й Україні.

XX Конвенція...

(Закінчення зі ст. 1)

Загальний вид на залу нарад

Голова США І. Рожанковська передає плоскорізьбу Н. Кобринської голові Крайової ради жінок Америки Ненсі Баркер під час недільного полууденка, на якому Н. Баркер виступила зі словом привітання. Справа — ведуча полууденку Марта Федорів.

Під час полууденку в неділю (зліва): Меріелл Салліван, виконавчий директор Крайової ради жінок Америки, проф. д-р Марта Богачевська-Хомік; Наталія Чапленко, почесна членка США.

Голови Окружних Управ запалюють свічки на символічному „Дереві життя”: Лідія Магун (Нью Йорк), Ірина Чайківська (Нью Джерсі) і Евстахія Струтинська (Чикаго).

дом Анни Кравчук та Комісії для справ культури, модератором якої була Оксана Лещенко. Ця остання зібрала велике число слухачів з уваги на участь в ній таких мистців як Яків Гніздюк, Андрій Добрянський.

Пленарна сесія останнього дня наради зібрала учасників для вислухання незвичайно цікавої доповіді молодого дослідника совєтської політики д-ра політичних наук і професора Бостонського університету Зенові Сохор на тему „Сучасних змін в СРСР і проблем національності”. Її цікава аналіза сучасного стану і передбачення відносно русифікації на майбутнє дали слухачам нову перспективу до тих так болілих проблем.

Довга дискусія над змінами статуту, вибір нової Управи на чергову каденцію, схвалення підвищення вkladки для звичайних та вільних членів, звіти комісії і резолюції вивисили далішній перебіг наради заключного дня Конвенції. В ньому окремою точкою було тепле прощання редактора „Нашого Життя” Уляни Любович, яке перевели голови Округ США, вручили їй китицю квітів. Численні загальні та організаційні резолюції представила голова Резолюційної комісії д-р Теодозія Савицька, які після одобрення Конвенцією має опрацювати і проголосити Головна Управа. В них крім привітання церковним ієрархам та жінкам в Україні червоною ниткою проходило бажання бути чинником консолідації і об'єднання не лише в усіх українських жіночих організаціях, але загальною українською життя. Багато місяць віддано також Українському Музеєві, успіхи якого треба продовжувати в майбутньому, як також з окремою увагою наголошено потребу збереження української ідентичності та української мови.

Перед новою, обраною на три наступні роки Головною управою США, стоїть важке і відповідальне завдання перевести усі постанови XX Конвенції в життя.

Планується...

(Закінчення зі ст. 1)

в організації наукового конгресу спонсорованого українськими науковими і науково-навчальними установами у вільному світі. Президія Наукової Ради запропонує взяти участь в підготовчих нарадах комітету для організації загального українського наукового конгресу, які мали відбутися в Мюнхені у травні 1984 року. Наукова Рада при СК-ВУ, як світова надбудова українських наукових установ, завжди допомагає українським науковим інституціям, які діють на користь української науки.

Вірно, що українські наукові і науково-навчальні установи у співпраці з Науковою Радою при СКВУ починають до тривалого відзначення 1000-ліття християнства в Україні і цей всукраїнський науковий конгрес буде здійснений. У зв'язку з цим також планується відповідні наукові видання, які починаються до повного відзначення 1000-ліття християнства в Україні.

Президія Наукової Ради при СКВУ буде періодично інформувати наукові установи і українське громадянство про підготовку наукового конгресу і інших наукових конференцій, а також про готування відповідних наукових публікацій пов'язаних із відзначенням 1000-ліття християнства в Україні.

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ членських держав Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), зібравшись на свої річні наради до Вашингтону, гостро виступили проти Совєтського Союзу, і започаткованим ним перемовин в озброєнні. Крім зброєвої проблематики, генеральний секретар цієї організації Йозеф Льюїс, який при кінці червня відходить на еміграцію, критикував СРСР за непошанування прав людини і за пропагандивну посылку кампанію Москви проти країн Заходу. Відкриваючи наради НАТО, віцепрезидент Джордж Буш перестерігав перед совєтською авантюристською політикою і тактикою, яка протягала свої щупальця до країн Азії, Африки, Південної Америки й інших частин світу, загрожуючи суверенітету багатьох самостійних країн. Французький міністр закордонних справ Клод Чейсон в особливий спосіб критикував СРСР за поведінку проти академіка Андрія Сахарова і його дружини Єлени Боннер. Він також вказував на совєтську політику пресі кажучи, що Західна Європа перебуває під прищом сотень совєтських ракет СС-20, які захищають балістичні сили і змусли СРСР розпочати процес розміщення своїх ракет в країнах НАТО.

В Українському Музеї...

(Закінчення зі ст. 1)

Фотомонтаж про УКЦеркву

Виставка починається з відділу „Історичний шлях українців в Америці”. Знімки з кінця минулого та початку цього століття показують українців на роботі біля вугільної шахти в Пенсильванії та палубу океанського пароплава, наповнену імігрантами. Українці, що тоді переселялися до Америки здебільшого були безземельними бідними селянами із Західної України. Були також евангелісти (штундисти) з Наддніпрянської України, що тікали від релігійних переслідувань. На одній знімці увічнено групу літніх чоловіків у кожухах і високих смужкових шапках.

У відділі „Культурне життя американських українців” показано перші хори, засновані в 1890-их роках. Велика афіша рекламує виступ українських танцюристів у приміщенні Метрополітаної опери в Нью Йорку в 1931 році. На фотографії 1950-их років — фрагмент вистави „Леса України” Театру-студії в Нью Йорку під керівництвом колишніх провідних артистів театру „Березіль” Йосипа Гірка і Олімпії Добровольської. Фотографії ілюструють досягнення українців у галузі техніки й економіки: міст через ріку Міссісіпі проєктувала фірма у Нью Йорку, яку очолює інж. Мйрон Лепак. Багато крамниць і підприємств належать українцям.

Серед матеріалів, що свідчать про політичну діяльність українців в Америці, є знімки делегацій українців до Білого Дому, і політичних маніфестацій, включно з масовою демонстрацією у Вашингтоні в жовтні минулого року, коли тисячі українців з'їхалися з усієї Америки щоб вшанувати жертви масового голоду в Україні в 1932-33 роках та звернути увагу світу на злочини комуно-москвинської влади, яка знищила в ті роки сім мільйонів українців.

Під час виставки відбувається безперервний показ прозорік у супроводі озвучених пояснень. Прозоріки виконала Дарка Байко.

Урочисте відкриття виставки завершилося товариською зустріччю і перекускою, що їх приготували добровольці, які допомагають Музеєві в багатьох діяннях його праці.

75-річний ювілей хору „Боян” у Дітроїті

Сидять (зліва): Михайло Калинич, голова Ювілейного комітету; о. крилошанин Йосиф Шарій, парох; Кирило Цепенда, диригент; Степан Назарек, голова хору.

Діамантовий ювілей в родині, першій організації — це довгий пройдений шлях. Скільки світлим переживань у родині ця організація протримала такого довгого шляху. Хоч часом траплялися і тяжкі хвилини невдач, зневіри чи перешкод, однак, світлі хвилини перемагають і про них завжди пам'ятається. До цих світлих хвилин хору „Боян” належить його діамантовий ювілей, до якого приготувалася ціла громада на заході міста Дітроїту.

Хор „Боян” був зорганізований ентузіастами церковного співу і музики названо його іменем легендарного співака-мандрильника Бояна. Наскільки відомо, першим диригентом хору був Євген Королишин, а за ним слідували Андрій Стисловський, Дмитро Атаманець, Василь Шанайда, Семен Целех, Константин Орлик, П. Штиг, В. Вірстюк, Стефан Андрусевич, а в останні 30 роках диригентом є всім нам відомий проф. Кирило Цепенда.

За ініціативою о. крилошанина Йосифа Шарого створено Ювілейний комітет, до якого ввійшли відомі діячі парафії. На перших сходинках комітету було вибрано Управу у такому складі: Михайло Калинич — голова, Володимир Гулявський — фінансовий референт, Павло Павлик — касир, Кирило Цепенда — координатор програми, Надія Терлецька — секретар, і члени комітету — Степан Назарек (голова хору), Софія Карпук, Єва Смолий, Ксеня Федак, Марія Панасюк, Михайло Гольомб, Юрій Руб, Дмитро Івасишин та Т. Заричський. На цьому засіданні накреслено план праці.

В неділю, 3-го червня ц. р. о год. 4-й по обіді буде відправлена Служба Божя в наміренні всіх теперішніх хористів та диригента та за всіх померлих хористів і диригентів. До участі в Службі Божій, яку очолить Владика Інокентій Лотоцький

Де що про табори на „Бобрівці”

Нова Окружна таборова комісія „Бобрівка” вже відбула кілька своїх сходів, на яких намічено план праці програму таборів.

ОТК є в такому складі: пл. сен. Володимир Лучкань, голова; пл. сен. Юрій Катренко — заступник голови; пл. сен. Валентина Чудовська — секретар, Надія Катренко — скарбник; пл. сен. Ігор Рудько — референт була; члени: ст. пл. Мйрон Гудз, пл. сен. Наталка Рудько, Павло Черепаша, Рома Черепаша, пл. сен. Зенон Ушак, пл. сен. Юрій Третяк, ст. пл. Всеволод Петрів, пл. сен. Адам Василюшин, пл. сен. Мирослав Троян, пл. сен. Роман Платош, пл. сен. Соня Платош.

Ревізійна комісія: пл. сен. Петро Пришляк — голова; пл. сен. Василь Пелешук — заступник голови; пл. сен. Володимир Шуст — член.

ОТК і курені „Хмельнички” підготували всі чотири табори. Поза пластовою тематикою буде у програмі плавання на гумових тубах по річці Фармінгтон, спільні прогулянки в гори з таборниками з „Вовчої Тропи”. Спорт водний — на вітрильниках і човнах та стилеве плавання. Курс самооборони — на базі східних способів боротьби; курс української мови для таборників, що слабо знають мову. Буде провадитися також підтабір для малят від трьох до шести років „Мишки Кришки” під опікою кваліфікованих матерів. Для введення цих програм масово спеціалістів, фахових інструкторів і вчителів-сеніорів.

Дорогі батьки і пластові братство, подумаймо про виховання нашої молоді в розвиненій суші. Берімо добрий приклад з інших національностей, що вже давно організують оселі, з котрих

молодь і батьки з родинами можуть користати на протязі цілого року, звичайно після закінчення літніх виховно-вишкільних таборів. Тому „Бобрівка” і „Запорозька Січ” планують пристосувати оселю до вжитку молоді і пластових родин, куренів, гуртків товариських зустрічей на протязі року. Плануємо 33-акрове озеро для купання і водного спорту і таборів; побудову загальних нових приміщень і розбудову катедр в власній землі.

Сама оселя є доступна цілий рік, має добру дорогу влітку і взимку, бо місто прочисає. Вона положена на висоті 1,400 футів, чисте повітря, влітку немає засухи, взимку сніг і близько 10-ти градусів зліди на лещатах Нью Гартфорду і Отісі, Масс Пригадаймо святи слова св. п. друга Зенона Корчинського „Нема щини на виховання української молоді, молоді це наша майбутність”.

Вірно, що цього року будуть задоволені учасники таборів і їх батьки. У справі таборів просимо звертатися на адресу: Ihor Rudko, 386 Old Colchester Rd., Amston, Conn., 06231.

Пл.сен. Володимир Лучкань

Вступайте в члени УНС

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 10-го ЧЕРВНЯ 1984 р.

CECIL-WILLIAMSTOWN, N.J. Річні збори 261 Відд. ім. Т-ва України, о год. 9:15 ранку в залі хору української католицької церкви св. Петра і Павла при Black Horse Pike. Проситися всіх членів прибути. — П. Арктин, секр.

PIZNE

"MINERAL ICE"

Натуральна мазь для терпелих від болю — ревматичних, мускульних і суглобових запалень. Усуває болю пагидно і швидко. Чек на \$13.95 за 1 фунт висипайте до "MINERAL", 2103 Niles-Cortland Road Warren, Ohio 44484

REAL ESTATE

ЗАЦІКАВЛЕНІ ФЛОРІДОЮ

Якщо бажаєте поселитися, або інвестувати в реальності у південно-східній Флориді (Fl. Lauderdale, Hollywood, Miami). Зверніться до —

М. Андрійовича, Century 21, Hansen Realty Inc. 3010 E. Commercial Blvd. Ft. Lauderdale, FL 33308 Bus: (305) 776-5400 Home: (305) 771-8455

GLEN SPEY, N.Y.

BUILDING, LOTS FOR SALE 6 acres \$21,000 5 acres \$22,500 2 acres \$15,000 Terms available — 20% down. Also:

5 room house with enclosed porch — \$19,500

WALK TO CHURCHES & RESORT GEBA — (914) 856-6629 Eves. (914) 856-3044

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговування ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Брук і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly Published by the Ukrainian National Association

Featuring DR. OMELIAN PRITSAK Foreword DR. JAMES E. MACE The man-made famine of 1932-33: what happened and why DR. MYRON B. KUROPAS America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up

MAJOR CARVINNYK Malcolm Muggeridge on Stalin's famine "deliberate" and "diabolical" RECALLS RECOLLECTIONS

MAJOR IN THE FAMINE

Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

19 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order

10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order

20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: the unknown holocaust

